

Живакътъ има много голѣма употрѣба. Безъ него ние не бихме познавали днешнитѣ медицински термометри, днешнитѣ огледала. Безъ него не бихме имали

много лѣкарства. Въ живака се разтварятъ металитѣ, тъй както се разтваря бучка захаръ въ вода. Тия живачни разтвори носятъ име *амалгами*: златна амалгама, калаена амалгама и др. Златната и сребърната амалгами се употрѣбаватъ за позлатяване и посребряване, а калаената за приготовление на огледала. Сребърно-бѣлата жичка на термометритѣ е отъ живакъ. Той се употрѣбва за тия уреди поради свойството си да се разширява равномерно при загрѣване. Медицинскитѣ термометъръ по своето устройство се малко различава отъ обикновенитѣ термометри, по които следимъ температурата на въздуха. При обикновенитѣ термометри живачната жичка сама слиза и се прибира въ резервоарчето, когато се понижи температурата, а при медицинскитѣ термометъръ (фиг. 3) жичката не слиза сама, а трѣбва да се трѣсне съ ржка. Чрезъ леко пристисване на тръбицката надъ резервоарчето, тя е стѣснена. Когато се разшири подъ действието на температурата, живакътъ излиза отъ резервоара и се изкачва по тръбицата, но когато се изстуди, не може да се върне обратно. Жичката се скъсва, понеже, както казахме, живакътъ е суха течностъ, и за да се върне въ резервоарчето, трѣбва да се трѣсне съ ржка. Това е направено, за да може да се отчита температурата точно. На

Фиг. 3 обикновенитѣ термометри не се прави такова стѣсняване на тръбицката. Голѣма частъ отъ живака ($\frac{1}{4}$ отъ добиваното количество) се употрѣбва за направа на червена боя *цинобъръ*.